

РЕШЕНИЕ

№ 5154

гр. София, 01.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 24.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4534** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във връзка с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. М. В. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД № ДК-02-ЮЗР-56/ 14.02.2012г. на началника на Регионалната Дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район (РДНСК). С процесния административен акт, на основание чл.225, ал.1 ЗУТ, е наредено да бъде премахнат (да се възстанови във вида преди преустройството въз основа на представено конструктивно становище) незаконен строеж: „Вътрешно преустройство на жилище (апартамент №1)” на първия надземен етаж в съществуваща жилищна сграда, намираща се в [населено място],[жк],[жилищен адрес] с възложител Д. В..

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена от некомпетентен орган и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Жалбоподателката претендира, че част от процесния строеж е извършен в аварийна ситуация след пропадане на гредореда в жилището ѝ и със знанието и съгласието на всички съседи. Твърди, че премахването на изпълнената в имота стоманобетонова плоча ще наруши целостта на конструкцията на сградата, както и ще доведе до значителни повреди в нея. Счита, че неоснователно административният орган не е взел предвид направеното от нея възражение срещу обстоятелствата, отразени в Констативния акт, както и не е обсъдил наведените в него доводи. Моли съда да отмени Заповед № ДК-02-ЮЗР-56/ 14.02.2012г. на началника на РДНСК поради нейната незаконосъобразност. Не претендира за разноски.

Ответникът – началник на регионалната Дирекцията за национален строителен контрол – Югозападен район, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото. В писмено Становище изх. № С11-2403-02-826/ 17.05.2012г. оспорва жалбата, без да излага конкретни доводи за нейната неоснователност, и моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноси.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Нотариален акт (НА) за дарение на недвижим имот на низходящ № 165/ 18.05.1994г. жалбоподателката В. се легитимира като собственик на недвижим имот: апартамент №1, намиращ се в [населено място], местността „К.” по плана на [населено място], [улица] ([улица]), бл.2 (бл.1), вх.А, ет.1, целият с площ от 75.99 кв.м. Не е спорно между страните и съдът приема за установено обстоятелството, че имотът, предмет на оспорваната Заповед в[жк], [жилищен адрес] е идентичен с имота - предмет на НА № 165/ 18.05.1994г.

На 11.01.2012г. длъжностни лица на РДНСК са извършили проверка на процесния строеж „Преустройство на жилище (апартамент №1)”, с което е поставено началото на административното производство. Констатирано е, че строежът е свързан с архитектурни, конструктивни и инсталационни промени, изразяващи се в следното: на мястото на подовата конструкция от гредоред е излята арматурна бетонова плоча; съборена е тухлена зидария около порталната врата в хола, като е оставена гредата, обшита с гипс-картон и е прокарана ел. инсталация; зазидан е прозорец с размери 1.30/ 1.20 м.към хола и е изпълнен нов прозорец с размери 0.80/ 0.35 м. към килера; изграден е нов балкон – конзола с размери 3.0/ 1.30/ 1.10 м. от тухли „И.” и циментова замазка с врата за излаз към него и прозорец. За резултатите от проверката е съставен Констативен акт (КА) № КА-С11-2403-1А към който е приложена и окомерна скица на разположението на строежа. Съгласно отразеното в КА строителството е извършено от жалбоподателката без одобрени проекти и без издадено разрешение за строеж, с което са нарушени разпоредбите на чл.137, ал.3 и чл.148, ал.1 ЗУТ. Видно от отбелязването, КА е бил връчен лично на жалбоподателката В. на 12.01.2012г.

Срещу отразените в акта констатации жалбоподателката е представила писмено Възражение вх. № С11-2403-00-592/ 18.01.2012г., което е обсъдено от административния орган, но е прието за неоснователно.

Административното производство приключва с постановяване на процесната Заповед № ДК-02-ЮЗР-56/ 14.02.2012г. за премахване на незаконен строеж.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Заключение на вещото лице инж. М. К. не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено и въз основа на него приема за установени следните релевантни за спора факти: 1) Извършеното в имота строителство съответства на описанието дадено в процесната Заповед и установеното на място с КА; 2) Строежът е започнал през 2011г. и все още не е завършен напълно; 3) За процесния строеж няма одобрени строителни книжа и не е издадено Разрешение за строеж.; 4) Строежът е от пета категория по смисъла на чл.137, ал.1 ЗУТ.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно разпоредбата на чл.215, ал.1 във вр. с чл.214, т.3 ЗУТ. Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателката доводи за недействителност и след като извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед № ДК-02-ЮЗР-56/ 14.02.2012г. е издадена от компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия. Видно от приетата по делото и неоспорена Заповед № РД-13-297/ 14.12.2011г., на основание чл.222, ал.1 ЗУТ началникът на Дирекцията за национален строителен контрол (ДНСК) е предоставил на началниците на регионалните дирекции правомощията по чл.225, ал.1 ЗУТ – да издават актове за премахване на незаконни строежи. Със Заповед № РД-13-281/ 05.12.2011г. началникът на ДНСК е възложил на инж. П. Т. да изпълнява задълженията на началник на РДНСК – Югозападен район за времето от 05.12.2011г. до назначаване на титуляр, но за не повече от шест месеца.

Актът е в предписаната от закона форма и съдържа както правните, така и фактическите основания за постановяването му.

При издаване на оспорваната Заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК и които да мотивират нейната отмяна. Настоящият състав споделя разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Доколкото предназначението на процесуалните правила е да обезпечи издаването на един законосъобразен по съдържание акт, то до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос.

Заповед № ДК-02-ЮЗР-56/ 14.02.2012г. е съответна на материално-правните норми по устройство на територията и на целта на закона.

Съдът приема, че изпълнените в имота строително-монтажни работи (СМР): подмяна на подовата конструкция от гредоред със стоманобетонова плоча; премахване на тухлена зидария около порталната врата в хола и прокарване на ел. инсталация; зазиждане на прозорец с размери 1.30/ 1.20 м. към хола и изграждане на нов прозорец с размери 0.80/ 0.35 м. към килера; изграждане на нов балкон със стоманобетонова конструкция от югозападната фасада на апартамента, представляват строеж по смисъла на §5, т.38 във вр. с т.42 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ. Съгласно изричната норма на чл.148, ал.1 ЗУТ строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон. В чл.151 ЗУТ при условията на изчерпателно изброяване са предвидени случаите, в които е допустимо извършване на строителство без разрешение за строеж, като процесният не попада сред тях, тъй като съгласно неоспореното заключение на СТЕ изпълненото строителство засяга конструкцията на сградата като от смесена последната става изцяло стоманобетонова без да е извършена проверка за носимоспособността при новото натоварване. Процесното преустройство не попада и в обхвата на чл.147, ал.1 ЗУТ - строежи за които не се изисква одобряване на инвестиционен проект, а разрешението за строеж се издава

само въз основа на становище на инженер конструктор.

Предвид горното законосъобразен е изводът на административния орган, че процесният строеж: „Вътрешно преустройство на жилище (апартамент №1)” е незаконен по смисъла на чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ. Издадената процесна Заповед за премахването му е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
С.-град, Второ отделение, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. М. В. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД № ДК-02-ЮЗР-56/ 14.02.2012г. на началника на Регионалната Дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок отсъобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова